

26. ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΕΙΣ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ ΣΠΑΡΤΗΣ

Ἡ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1960 διεξαχθεῖσα μικρὰ ἀνασκαφικὴ ἔρευνα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς σπαρτιατικῆς ἀκροπόλεως δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας εἶχεν ἐντελῶς προκαταρκτικὸν χαρακτῆρα.

Ἐνηργήθησαν τομαὶ ἀνατολικῶς τῆς σχηματιζομένης ὑπὸ τῶν ἀντερεισμάτων τοῦ Θεάτρου ἐξοχῆς τοῦ ἐδάφους ὡς καὶ μεταξὺ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς Χαλκιοῖκου καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἐναρξίς ἐργασίας ἐγένετο καὶ εἰς τὴν δυτικῶς τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς Χαλκιοῖκου θέσιν, ἣ ὁποία ὀλίγον ἐπροχώρησε.

Γενικῶς δύναται νὰ παρατηρηθῆ ὅτι καὶ μὲ τὸ ἐλάχιστον τῆς γενομένης ἐργασίας ἐκερδήθη μία πρώτη εἰκὼν τῶν διαφόρων στρωμάτων καὶ ἐνετοπίσθησαν κυρίως νεώτεραι κατασκευαὶ ὑπὸ καὶ παρὰ τὰς ὁποίας πρέπει κατὰ τὴν ἐπομένην περιόδον νὰ ἀναμένωνται πρῶιμα λείψανα. Εἰς τὰ περισσότερα πάντως στρώματα παρατηρεῖται μία περίεργος ἀνάμειξις στοιχείων καὶ ὁστράκων διαφόρων περιόδων, προερχομένη πιθανώτατα ἐκ καθαρισμῶν τοῦ χώρου κατὰ τοὺς ὑστεροβυζαντινοὺς χρόνους.

Εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα τοῦ χώρου συνηντήσαμεν τὰ θεμέλια τοῦ θεάτρου καὶ τάφον τῶν πρῶιμων χριστιανικῶν χρόνων ἀκτέριστον.

Πάντως εἶναι γεγονός ὅτι εἰς τὴν ἀκρόπολιν μόνον κατόπιν μακρᾶς ἐργασίας πολλῶν ἐτῶν ἴσως καταστῆ δυνατὸν νὰ σχηματίσωμεν μίαν εἰκόνα τοῦ χώρου ὡς ἦτο κατὰ τοὺς μεγάλους χρόνους τῆς Σπάρτης.

Περὶ εὐρημάτων δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος, διότι ἀσήμαντα ὕστρακα τῶν ὀψίμων χρόνων ἤλθον εἰς φῶς, δεδομένου ὅτι ἡ ἀνασκαφὴ δὲν ἔφθασεν οὐσιαστικῶς εἰς τὴν στάθμην τῶν πρῶιμων περιόδων.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ Α. ΧΡΗΣΤΟΥ